

der er gjort i saa Henseende. I den sidste Menneskealder er der her i vort Land udført et betydeligt Arbejde, og det er under Venstres Regimenter eller under Venstres Flertal, at dette Arbejde er sket. Og naar Socialdemokratiet har arbejdet sig frem til en saa fremtrædende Stilling, som det har i vort Land, skyldes det bl. a. det Arbejde, som Venstre først har gjort for at bane Vejen for det. Nu siger det ærede Medlem: Det er os, der komme med Fordringerne, det ere vi nødte til. Ja selvfølgelig, det er dem, der nærmest staa som Repræsentanter for Arbejderne, som maa komme med Fordringerne. Hvad vilde de ellers bestille herinde? Vi kunne jo ikke alle have lige stort Kendskab til hvert enkelt Forhold, og derfor maa de, der kende de og de Forhold bedst, have den Pligt at bringe dem frem, enten ved privat Initiativ eller ved Henvendelse til Regeringen. Det er det, Venstre har gjort, og saa har Venstre desuden hjulpet til at gennemføre en hel Del af det, som de Herrer have ønsket paa Arbejdernes Vegne. Det er det Parti, der regerer, som har Æren for, at en Sag gennemføres, og ikke det Parti, der staar i Opposition, saa vidt muligt paa alle Omraader, til dem, der skulle gennemføre Sagerne. Det ærede Medlem anførte selv et udmærket Bevis for dette, idet han nævnte Lovforslaget om Arbejde i Bagerier, hvor Regeringen søger at begrænse Arbejdstiden, og anførte, at der var en Mand, som havde et Bageri i Aarhus, som havde indgivet et Andragende imod Lovforslaget. Det viser netop, hvad Regeringen og Venstre have at kæmpe imod, men til Trods for denne Kamp er det, vi have gennemført hele den smukke sociale Lovgivning, som har udfoldet sig her i vort Land i den sidste Menneskealder.

Vi have kun Grund til at takke Socialdemokraterne, fordi de have opfyldt deres Pligt ved at henlede Regeringens og vor Opmærksomhed paa de Forhold, de særlig kende, og saaledes er jeg vis paa, at det nuværende Flertal og Regeringen ville blive ved at arbejde Haand i Haand med alle Partier paa at fremme Udviklingen i vort Land paa bedste Maade.

Det er umuligt andet, end at alle maa sympatisere med Tanken om Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen. Det undrer mig for Resten, at Fiskerne ikke ere tagne med i Lovforslaget. Skulle de ikke ogsaa fiske 8 Timer og sove 8 Timer?

Det vilde maaske ikke være saa hensigtsmæssigt, men de burde have været med. Jeg anser det for heldigt, som det fra anden Side er udtalt, at man tog Sagen op enkeltvis for de forskellige Virksomheder, efterhaanden som man fik Øje for, at der burde reformeres i en Virksomhed, hvor Forholdet var saaledes, at Staten har Ret til at træde ind, idet Arbejdet er sundhedsfarligt. Men det kan ikke nægtes, at Socialdemokratiet vil faa et ret stort Ansvar, hvis det vil søge at presse Sagen igennem hurtigere, end Tiden fordrer, thi det maa jo erindres, at ingenlunde alle Arbejdere ønske, at Staten skal tvinge dem til kun at arbejde i 8 Timer af Døgnet. Der er ogsaa indenfor Arbejderklassen Folk, der foretrække den frivillige Overenskomst og holde paa, at de som fri Mænd ikke ville have et Paabud hverken fra den ene eller den anden Regering om kun at maatte arbejde i en vis Tid ad Gangen. Endelig maa vi tænke paa det Ansvar, som vi ville paatage os ved at tvinge denne Sag igennem, at vi mulig derved vilde stille de paagældende Virksomheder her i Landet slettere end de tilsvarende Virksomheder i Udlandet, saa at de hentes i Konkurrencen med Udlandet. Socialdemokratiet paatager sig et stort Ansvar, naar det ikke sørger for at arbejde saaledes sammen i alle Lande, at den Ordning, Partiet ønsker at fremme, saa vidt muligt fremmes samtidig i alle civiliserede Stater. Socialdemokraterne danne jo et internationalt Parti, det rose de sig af, og de have ogsaa deres Magt derved, men saa skulle de ogsaa bruge Magten paa rette Maade, saa at de ikke skade det enkelte Land i Forhold til andre Lande.

Under dette Forslag, som vi her behandle, falder for Resten et Spørgsmaal, som jeg vil rette til den højtærede Minister, og som jeg haaber, han venligst vil sige mig sin Mening om. Jeg er bleven anmodet om at spørge den højtærede Minister, om han tænker paa at fremkomme med Forslag angaaende tvungen Butikslukning. Jeg tilstaar jo, at denne Sag er mig ikke saa klar, at jeg selv ved, hvorledes den Ting bør være. Men der er en stor Del af Kontorpersonalet omkring i Handelsforretningerne, som arbejder for en saadan tvungen Butikslukning. Jeg ved, at det ogsaa har været under Overvejelse i Ministeriet, og jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Minister, om han mener at ville og kunne udtale sig om denne Sag.